

چکیده

مقدمه

استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم از عوامل مهم عفونت های کسب شده از مراکز بهداشتی درمانی و بیمارستان ها هستند. عفونت های ناشی از استاف اورئوس مقاوم به متی سیلین معمولاً در بیمارستان بوده و در سراسر جهان در حال افزایش می باشند. مطالعات گسترده ای جهت یافتن ترکیب های جدید به عنوان جایگزین آنتی بیوتیک ها صورت پذیرفته است. هدف از این پژوهش ارزیابی و مقایسه فعالیت ضد باکتریایی عصاره های پنیرک و نانوذرات نقره علیه استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم مقاوم است.

روش پژوهش

در این پژوهش که در شرایط آزمایشگاهی و مدل حیوانی انجام می گیرد، ابتدا عصاره های آبی و اتانولی برگ های پنیرک تهیه و میزان MIC و MBC عصاره ها و نانوذرات نقره بر روی استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم با روش های رقت در برات و انتشار چاهکی در آگار تعیین گردید. در مطالعه مدل حیوانی، ابتدا 5×10^5 CFU/ml باکتری استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم به صورت داخل صفاقی به ۲۴ سر موش ماده BALB/C به ۸ گروه ۳ تایی تقسیم و از هر تیمار به ۲ گروه تزریق و ۲ گروه نیز به عنوان گروه های شاهد دریافت کننده نرمال سالین استریل بودند تزریق و بعد از ۲۴ ساعت مقدار ۰/۵ سی سی (برابر با غلظت MBC عصاره ها و نانوذرات نقره) از عصاره های پنیرک و نانوذرات نقره به صورت داخل صفاقی تزریق شد و تعداد کلونی های باکتری های مذکور طحالی پس از ۷ روز از آلودگی با کشت بر روی محیط مولر-هینتون

ارزیابی اثرات ضد باکتریایی عصاره های اتانولی و آبی گیاه پنیرک و نانوذرات نقره بر روی استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم در شرایط آزمایشگاهی و مدل حیوانی

- مجید دوست محمدی^۱
- شهرزاد نصیری سمنانی^{۲*}
- رضا شاپوری^۲
- حامد علیزاده^۳
- پیمان عبدالله زاده^۳

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، گروه میکروبیولوژی، زنجان، ایران.

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، استادیار گروه میکروبیولوژی، زنجان، ایران.

Sh nasiri92 @ yahoo.com

۳. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، باشگاه پژوهشگران جوان، زنجان، ایران.

نقره ۳۰۰ CFU/ml در مقایسه با گروه کنترل
به ترتیب 3×10^7 CFU/ml و برای سالمونلا تیفی موریوم
 7×10^4 CFU/ml ، 6×10^3 CFU/ml و
CFU/ml ۵۰۰ در مقایسه با گروه کنترل
و 4×10^8 CFU/ml بودند.

نتیجه گیری

در مجموع نتایج بررسی های شرایط آزمایشگاهی
و مدل حیوانی مشخص نمود که عصاره آبی
پنیرک و نانو ذرات نقره در مقایسه با عصاره
اتانولی بیشترین فعالیت ضد میکروبی مؤثر بر
روی استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی
موریوم دارند و می توانند در ساخت داروهای
جدید مفید باشند.

کلید واژه ها

استافیلوکوکوس اورئوس، سالمونلا تیفی موریوم،
موش BALB/c، نانوذرات نقره، عصاره های
پنیرک.

Evaluation of antibacterial effects of aquatic and ethanolic extracts of Malva neglecta & Silver nanoparticle on Staphylococcus aureus and Salmonella typhimurium in In vivo and Invitro

- Dost Mohamadi M¹
- **Nasiri Semnani SH***¹
- Shapouri R²
- Alizadeh H²
- Abdolhazade P³

1. Department of Microbiology, Zanjan Branch,
Islamic Azad University, Zanjan, Iran
2. Center of Biological Research, Zanjan Branch,
Islamic Azad University, Zanjan, Iran
Sh.nasiri92@yahoo.com
3. Young researchers club, zanjan branch, Islamic
azad university, zanjan, Iran

آگار شمارش گردید. یافته ها با نرم افزار SPSS
و آزمون آماری One Way ANOVA (LSD)
تحلیل و در p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شدند.

یافته ها

نتایج به دست آمده مشخص نمود که MIC و
MBC عصاره آبی پنیرک برای استافیلوکوکوس
اورئوس $3/2$ و $6/5$ میلی گرم بر میلی لیتر و
عصاره اتانولی $6/5$ و 13 میلی گرم بر میلی لیتر و
نانو ذرات نقره $6/2$ ppm و $12/5$ بودند و میزان
MIC و MBC عصاره های آبی و اتانولی
پنیرک برای سالمونلا تیفی موریوم با یک دیگر
برابر و مقدار آن ها $52/2$ و $104/5$ میلی گرم بر
میلی لیتر و برای نانوذرات نقره $12/5$ و 25
بودند. در مدل حیوانی (in vivo)، میانگین تعداد
استافیلوکوکوس اورئوس رشد کرده در ۲۴ ساعت
پس از کشت سوپرناتانت طحالی برای عصاره
های آبی و اتانولی پنیرک به ترتیب CFU/ml
 3×10^3 ، 2×10^4 CFU/ml و برای نانو ذرات

Abstract

Introduction

Staphylococcus aureus and Salmonella typhimurium are an important cause of community and hospital acquired infections caused by methicillin resistant S. aureus are mainly nosocomial and are increasing in all around the world. Many attempts have been made by the researchers to find new compounds as an appropriate substitute for these antibiotics. The aim of this study is evaluation and comparison of antibacterial activity of Malva neglecta extracts and nanosilver particles against resistant Staphylococcus aureus and Salmonella typhimurium.

Method

In this study aquatic and ethanolic extracts of Malva neglecta leaves prepared, and MIC and MBC of extracts and nanosilver particles for Staphylococcus aureus and Salmonella

typhimurium calculated with broth macrodilution and agar well diffusion methods. In animal model study, 5×10^5 CFU/ml of each bacteria was inoculated intraperitoneally and after 24 h, 0.5 cc (as MBC concentration of each extracts and nanosilver particles) of each Malva neglecta extracts and nanosilver particles inoculate i.p to female BALB/c mice. Then, the count of bacteria in spleen were determined on Muller-Hinton agar after 7 days as the standard protocol.

Results

Results indicated that MIC and MBC of Malva neglecta aquatic extract for Staphylococcus aureus were 3.2 and 6.5 mg/ml and for ethanolic extract were 6.5 and 13 mg/ml and for nanosilver particles were 6.2 and 12.5 ppm, respectively and MIC and MBC of Malva neglecta aquatic and ethanolic extracts for Salmonella typhimurium were equal to 52.2 and 104.5 mg/ml and for nanosilver particles were 12.5 and 25 ppm, respectively. The in vivo average grown Staphylococcus aureus 24 hours after of culture of spleen supernatant for aquatic and ethanolic فاقد اسپور، متحرک و دارای فلاژل پری تریش است که از طریق خوراکی وارد بدن انسان شده و موجب بیماری هایی از قبیل التهاب روده، عفونت سیستمیک و تب روده ای می شوند (۳). برخی از گیاهان به دلیل تاثیرات ضد میکروبی، ضد قارچی، ضد التهابی و ضد باکتریایی شان در طب سنتی مورد استفاده قرار می گیرند. گیاه پنیرک (Malva neglecta) از تیره ی مالواسه گیاهی پایا، خوابیده با برگ های قلبی شکل، گل های سفید با رگه های قرمز یا قرمز شرابی به عنوان یکی از گیاهان دارویی در درمان بیماری های مختلف از قبیل سرما خوردگی شایع و سرفه در مناطق مختلف ایران استفاده می گردد. ترکیبات شیمیایی پنیرک اندام های رویشی (برگ) و زایشی (گل) گیاه علاوه بر ویتامین های A، B، C، شامل تانن، مواد لعابی

extracts were 3×10^3 CFU/ml and 2×10^4 CFU/ml and for nanosilver particles were 300 CFU/ml, respectively in comparison with control group (3×10^7 CFU/ml). Also this in vivo results for Salmonella typhimurium were 6×10^3 CFU/ml and 7×10^4 CFU/ml for aquatic and ethanolic extracts for nanosilver particles were 500 CFU/ml, respectively in comparison with control group (4×10^8 CFU/ml).

Conclusion

Overallly in vitro and animal model the results indicated that aquatic extract of Malva neglecta and nanosilver particles were shown the most effective antimicrobial activity on Staphylococcus aureus and Salmonella typhimurim in comparison with ethanolic extract and they can be useful in production of new drugs.

Key words

Staphylococcus aureus, Salmonella typhimurium, BALB/c Mice, Silver nanoparticle, Malva neglecta Extracts.

مقدمه

استافیلوکوک ها باکتری های گرم مثبت با متابولیک فعال، از مهم ترین عوامل عفونت های بیمارستانی بوده که شیوع آن نسبتاً رو به گسترش می باشد. این باکتری در ایجاد طیف وسیعی از بیماری ها از جمله اندوکایت، استئو میلیت، پنومونی، سندرم شوک سمی، کورک یا دمل و غیره نقش دارد. تخمین زده می شود که ۲۵-۳۰ درصد افراد در جوامع مختلف ناقل استافیلوکوکوس اورئوس در بینی خود می باشند که در بسیاری از موارد منشا عفونت همین ناقلین طبیعی می باشد (۲،۱). سالمونلا تیفی موریوم گونه ای از جنس سالمونلا از خانواده ی انتروباکتریاسه باسیل گرم منفی، هوازی یا بی هوازی اختیاری، به اندازه ی ۰/۵ در ۳ میکرون،

فراوان، قند، اگزالات کلسیم، مواد رزینی، پکتیک و یک ماده رنگی به نام مالوین می باشد (۵،۴). مطالعات انجام شده بر روی خواص ضد میکروبی پنی‌ک نشان می‌دهد که این گیاه دارای فعالیت‌های ضد باکتریایی، ضد قارچی و ضد ویروسی علیه بسیاری از پاتوژن‌های انسانی می‌باشد. نانو ذرات نقره انواع بیماری با منشأ میکروارگانیزی را از بین می‌برد. استفاده از نانو ذرات نقره به عنوان ماده‌ی ضد میکروب هنوز فعالیت آنتی باکتریالی قوی، جهت گیری اصلی برای گسترش محصولات نانو نقره می‌باشد. نانو ذرات نقره با مکانیسم‌های متفاوتی تأثیر گذار می‌باشند که این مکانیسم‌ها عبارتند از:

۱. نانو ذرات نقره پتانسیل غشایی پلازما را ناپایدار می‌کند که نتیجه‌ی آن کاهش سطح ATP (آدنوزین تری فسفات) درون سلول می‌باشد. این عمل با هدف قرار دادن غشاء سلول باکتری انجام می‌شود و باعث مرگ باکتری می‌گردد.

۲. بار کلی سلول‌های باکتری در pH بیولوژیکی منفی می‌باشد، چون در این ساختار گروه‌های اسیدی زیادی وجود دارند که تفکیک آن‌ها باعث می‌شود دیواره‌ی سلولی بار منفی به خود بگیرد. اختلاف بار باکتری‌ها و نانو ذرات باعث چسبندگی و افت فعالیت‌های زیستی، ناشی از نیروهای جاذبه الکترواستاتیکی است.

۳. نانو ذرات نقره موجب از هم گسستن حفاظ موجود در غشاء خارجی باکتری می‌شود که باعث آزاد شدن تصاعدی مولکول‌هایی نظیر LPS (لیپو پلی ساکارید) و پورین‌ها از غشاء سیتوپلاسمی می‌شود (۷،۶).

مکانیزم عملکرد نقره در برابر باکتری‌ها هنوز کاملاً مشخص نیست. ممکن است ذرات نقره به سطح سلول بچسبند و کارهای معمولی سلول نظیر تنفس و انتقال مواد را مختل کنند. این نظریه ناشی از بازده بالای نانو ذرات نقره ریزتر

است. زیرا با افزایش سطح ذرات، میزان چسبندگی به سطح سلول‌ها نیز افزایش می‌یابد و در نتیجه راندمان میکروب‌کشی بالاتر می‌رود. وجود ذرات نانو داخل سلول این نظریه را تقویت می‌کند که نقره با ایجاد پیوند با فسفر و گوگرد که داخل ترکیبات سلول نظیر DNA وجود دارد که باعث کشتن واز بین رفتن میکروب می‌شود (۸). گسترش روز افزون سویه‌های استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موربوم مقاوم به آنتی بیوتیک، یکی از معضلات است که امروزه پزشکان با آن مواجه هستند و به همین علت است که رور به روز تعداد آنتی بیوتیک‌های موثر و در دسترس برای درمان این عفونت‌ها کاهش یافته است. اولین پنی سیلین نیمه صناعی به نام متی سیلین در سال ۱۹۵۹ برای غلبه بر مشکلات ایجاد شده از افزایش تولیدات پنی سیلینازی استافیلوکوک اورئوس مقاوم به پنی سیلین معرفی شد. در سال ۱۹۸۰ آغاز مقاومت استافیلوکوک اورئوس به متی سیلین (MRSA) موجب نگرانی زیاد در سلامت عمومی گردید. مقاومت به متی سیلین استافیلوکوک اورئوس به طور اولیه از طریق تولید بیشتر PBP2a و همچنین PBP تغییر یافته با افینیتی پائین برای آنتی بیوتیک‌های بتالاکتام ایجاد می‌شود. از این رو ژن *mecA* بعنوان شاخص ساختمانی رمزکننده PBP2a، مارکرمولکولی مفیدی برای مقاومت متی سیلین در استافیلوکوک اورئوس قلمداد شده است (۱۰،۹). از شروع قرن ۲۱ میلادی با توجه به اثرات جانبی آنتی بیوتیک‌های مصرفی و مقاومت باکتریایی در برابر آن‌ها به طب سنتی و استفاده گیاهان دارویی یکی از منابع با ارزش در پزشکی به شمار می‌آیند و در نتیجه‌ی گسترش بیماری‌های عفونی، شناسایی تعداد گیاهان دارویی و خالص سازی ترکیبات موثره آن‌ها در درمان بیماری‌ها مفید است. استفاده از داروهای سنتز شده با منشأ گیاهی قابلیت درمانی بی شماری را به همراه

تهیه نانو ذرات نقره

سوسپانسون نانو ذرات نقره با غلظت 4000 ppm و با نام تجاری NANOCOLLOID از کمپانی NANOCID تهیه گردید. کلیه محیط های کشت و حلال های مورد استفاده از شرکت مرک تهیه شد. برای تقطیر عصاره ها از دستگاه تقطیر در خلا شرکت هایدولف استفاده گردید.

تهیه باکتری ها

در این تحقیق از باکتری های سالمونلا تیفی موریوم و استافیلوکوکوس اورئوس از بیماران مراجعه کننده به بیمارستان آیت الله موسوی زنجان جدا سازی شدند. پس از کشت بر روی محیط های نوترنت آگار، و انجام برخی تست های تاییدی نظیر بررسی مورفولوژی باکتری ها و رنگ آمیزی، تست های بیوشیمیایی و رشد در محیط های کشت انتخابی EMB, HE, MC, SS, XLD به صورت استوک ایزوله و در دمای ۸۰- درجه سلسیوس نگهداری گردیدند. برای تعیین MIC و MBC عصاره ها و نانو ذرات نقره از روش ماکرودایلوشن استفاده شد. برای این منظور ابتدا غلظت های ۴۱۸ تا ۰/۴ میلی گرم بر میلی لیتر از عصاره ها و ۴۰۰ ppm تا ۰/۷۷ از نانو ذرات نقره در محیط مولر هیتتون برات تهیه گردیدند. سپس با افزودن ۱ میلی لیتر از سوسپانسیون میکروبی معادل با کدورت ۰/۵ مک فارلند غلظت های نهایی عصاره ها به میزان ۲۰۹ تا ۰/۸ میلی گرم بر میلی لیتر و نانو ذرات نقره به ۲۰۰ ppm تا ۰/۳۸ تنظیم شدند. لوله ها در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت انکوبه گردیدند. در هر روز کدورت لوله ها بررسی شده و یک ساب کالچر بر روی محیط مولر هیتتون آگار نیز داده شد. بررسی سه بار تکرار شده و در کنار لوله های تست برای تعیین MIC، کنترل مثبت شامل باکتری در محیط فاقد عصاره برای مقایسه کدورت لوله های تست انجام گرفت (۱۲-۱۴).

دارد. استفاده از گیاهان دارویی نه تنها در درمان بیماری های عفونی نقش دارند بلکه به طور هم زمان تعداد زیادی از اثرات جانبی را اغلب با مصرف آنتی بیوتیک همراه هستند، کاهش می دهند (۴). هدف از این پژوهش بررسی مقایسه ای که کدام ماده با اثر ضد میکروبی بالا و با عوارض پایین برای رفع مشکلات این باکتری با اثرات ضد باکتریایی عصاره های اتانولی و آبی برگ پنیرک نانو ذرات نقره بر روی باکتری های استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم می باشد.

مواد و روش ها

تهیه نمونه گیاهی و عصاره گیری

برگ گیاه پنیرک در اردیبهشت ماه ۱۳۹۰ از حوالی شهرستان گوگان جمع آوری و پس از شناسایی توسط گیاه شناسان مورد استفاده قرار گرفت. نمونه ها پس از جمع آوری در سایه خشک و پس از پودر شدن درون شیشه های مات در محیط خشک تا زمان استفاده نگهداری شد. برای عصاره گیری ۱۰۰ گرم از پودر گیاهی را به نسبت ۱:۸ با حلال های مورد آزمایش (آب مقطر، اتانول ۸۰٪ و استون مطلق) مخلوط و پس از ۴۸ ساعت نگهداری در دمای آزمایشگاه و هم زدن هر یک ساعت یک بار با یک میله شیشه ای با گاز استریل ۴ لایه ای و کیف صاف و با دور ۲۵۰۰ در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سلسیوس سانتریفوژ و برای تغلیظ از دستگاه تقطیر در خلا استفاده گردید و عصاره ها تا جایی غلیظ شد که حلالی باقی نماند. عصاره های حاصل با استفاده از فیلترهای میکروبی ۰/۴۵ میکرونی استریل و در میکروتیوب های ۱/۵ میلی لیتری استریل تقسیم و در دمای ۸۰- درجه سلسیوس نگهداری شدند. (۱۱-۱۳).

تعیین اثر عصاره‌ها به روش انتشار چاهکی در آگار
در روش انتشار چاهکی در آگار، بر روی محیط مولر هینتون آگار چاهک‌هایی به قطر ۵ میلی‌متر ایجاد شد. سپس سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند از باکتری‌های مورد آزمایش در نرمال سالین استریل تهیه شد و توسط سواب استریل بر روی محیط‌های کشت در سه جهت کشت داده شد. در هر چاهک ۹۰ میکرولیتر از رقت‌های مختلف عصاره تلقیح شد. سپس پلیت‌ها در انکوباتور با دمای ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت انکوبه و در نهایت هاله‌های عدم رشد باکتری‌ها اندازه‌گیری شد. و یک چاهک حاوی آب مقطر استریل به عنوان کنترل مثبت در نظر گرفته شد (۱۴-۱۲).

بررسی اثر ضد میکروبی عصاره‌ها در مدل حیوانی
جهت بررسی اثر ضد میکروبی عصاره‌های پنیرک و نانوذرات نقره در مدل حیوانی از موش‌های ماده BALB/c ۶-۸ هفته‌ای تهیه شده از انستیتو پاستور کرج استفاده شد. ۲۴ سر موش ماده BALB/c به ۸ گروه ۳ تایی تقسیم و از هر تیمار به ۲ گروه تزریق و ۲ گروه نیز به عنوان گروه‌های شاهد دریافت‌کننده نرمال سالین استریل بودند (۱۱). برای تهیه سوسپانسیون میکروبی جهت ایجاد عفونت در موش‌ها، از کشت ۲۴ ساعته باکتری‌های مذکور سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند که حاوی $10^8 \times 1/5$ باکتری در هر میلی‌لیتر بود تهیه کرده و آن را به نسبت ۱:۳۰۰ در نرمال سالین استریل رقیق کرده تا رقت سوسپانسیون میکروبی جهت تزریق، به تعداد 5×10^5 باکتری در هر میلی‌لیتر برسد (۱۷). در روز اول به هر گروه، تعداد 5×10^5 باکتری در هر میلی‌لیتر به صورت داخل صفاقی تزریق شد. در روز بعد، ۰/۵ سی‌سی (برابر غلظت MBC تیمارها) از عصاره‌های آبی و اتانولی پنیرک و نانوذرات نقره به صورت داخل صفاقی به ۸ گروه و نرمال سالین به ۲ گروه شاهد تزریق شد. پس

از ۷ روز، موش‌ها با بی‌هوشی کشته و طحال حیوانات در شرایط استریل خارج و در فسفات بافر سالین استریل به مقدار ۱۰ میلی‌لیتر هموژنیزه شدند، سپس از سوسپانسیون هموژنیزه طحالی بر روی محیط مولر هینتون آگار کشت انجام گرفت. پلیت‌های مذکور در ۳۷ درجه سلسیوس گرم‌خانه‌گذاری گردیدند (۱۵).

تجزیه و تحلیل آماری

یافته‌ها با نرم افزار SPSS و آزمون آماری LSD) One Way ANOVA) تحلیل و در p کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار تلقی شدند.

یافته‌ها

نتایج تعیین MIC و MBC عصاره‌ها به روش ماکرودایلوژن

این نتایج نشان می‌دهند که MIC و MBC عصاره آبی پنیرک برای استافیلوکوکوس اورئوس به ترتیب ۳/۲ و ۶/۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر و عصاره اتانولی ۶/۵ و ۱۳ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر و نانوذرات نقره $6/2 \text{ ppm}$ و $12/5$ بودند. هم‌چنین میزان MIC و MBC عصاره آبی و اتانولی پنیرک برای سالمونلا تیفی موریوم با هم برابر بوده و مقادیر آن به ترتیب ۵۲/۲ و ۱۰۴/۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر و مقدار MIC و MBC نانو ذرات نقره $12/5$ و 25 بود. این نتایج نشان می‌دهند که عصاره آبی پنیرک نسبت به عصاره اتانولی آن، فعالیت ضد میکروبی بیشتری علیه باکتری‌های سالمونلا تیفی موریوم و استافیلوکوکوس اورئوس دارد. نیز اختلاف معنی‌داری مابین تیمارها نسبت به مشاهده می‌شود.

نتایج بررسی اثر عصاره ها به روش انتشار چاهکی

بیشترین هاله عدم رشد مربوط به سوسپانسیون نانو ذرات نقره با غلظت ۴۰۰ ppm و سپس عصاره آبی پنیرک ۲۰۹ میلی گرم بر میلی لیتر بود. کم ترین هاله عدم رشد مربوط به سوسپانسیون نانو ذرات نقره با غلظت ۱۲/۵ ppm و عصاره اتانولی پنیرک با غلظت ۱۳ میلی گرم بر میلی لیتر مربوط به استافیلوکوکوس اورئوس می باشد.

مقدار حداکثر و حداقل هاله عدم رشد برای عصاره آبی به ترتیب برابر ۲۸ و ۱۵ میلی متر، عصاره اتانولی ۳۰ و ۱۲ میلی متر و سوسپانسیون نانو ذرات نقره ۲۷/۶ و ۷/۶ میلی متر، عصاره استونی بدون هاله می باشد

جدول ۱- اثرات غلظت های مختلف عصاره آبی پنیرک بر میانگین و انحراف از معیار قطر هاله عدم رشد

استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم

غلظت عصاره آبی mg/ml	کنترل	۲۰۹	۱۰۴/۵	۵۲/۲	۲۶/۱	۱۳	۶/۵	۳/۲	۱/۶
قطر عدم رشد									
استافیلوکوکوس اورئوس	-	۲۸±۱	۲۶±۱	۲۳/۶±۱/۵	۲۱/۳±۱/۵	۲۰/۶±۱/۵	۱۹±۱	۱۵±۲	-
سالمونلا تیفی موریوم	-	۱۷±۳	۱۳±۲/۶	۱۰±۲	۷/۳±۰/۵	-	-	-	-

جدول ۲- اثرات غلظت های مختلف نانو ذرات نقره بر میانگین و انحراف از معیار قطر هاله عدم رشد

استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم

غلظت نانو ذرات نقره ppm	کنترل	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۲/۵	۶/۲	۳/۱
قطر عدم رشد									
قطر هاله عدم رشد استافیلوکوکوس اورئوس	-	۲۷/۶±۱/۵	۲۲/۳±۱/۵	۱۶/۳±۱/۵	۱۴±۱/۷	۱۰/۶±۱/۵	۷/۶±۱	-	-
قطر هاله عدم رشد سالمونلا تیفی موریوم	-	۱۶±۱	۱۴±۱	۱۲/۶±۰/۵	۱۰/۳±۱/۵	-	-	-	-

بیشترین و کمترین هاله های عدم رشد باکتری سالمونلا تیفی موریوم مربوط به سوسپانسیون نانو ذرات نقره با غلظت ۴۰۰ ppm و سپس عصاره آبی پنیرک ۲۰۹ میلی گرم بر میلی لیتر است و کمترین هاله عدم رشد مربوط به سوسپانسیون نانو ذرات نقره با غلظت ۵۰ ppm و عصاره اتانولی

پنیرک با غلظت ۱۰۴/۵ میلی گرم بر میلی لیتر می باشد، حداکثر و حداقل هاله عدم رشد برای عصاره آبی به ترتیب برابر ۱۷ و ۷/۳ میلی متر، عصاره اتانولی ۱۴/۶ و ۱۲ میلی متر، نانو ذرات نقره ۱۶ و ۱۰/۳ میلی متر و عصاره استونی بدون هاله می باشد. با توجه به نتایج به دست آمده

مشخص می شود که در رقت های مشخص، حساسیت استافیلوکوکوس اورئوس نسبت به انواع عصاره های پنیرک در مقایسه با سالمونلا تیفی موریوم بیشتر می باشد

جدول ۳- اثرات غلظت های مختلف عصاره ها اتانولی پنیرک بر میانگین و انحراف از معیار قطر هاله عدم رشد استافیلوکوکوس اورئوس، سالمونلا تیفی موریوم

غلظت عصاره اتانولی mg/m قطر عدم رشد	کنترل	۲۰۹	۱۰۴/۵	۵۲/۲	۲۶/۱	۱۳	۶/۵	۳/۲	۱/۶
رشد استافیلوکوکوس س اورئوس	-	۱۸/۶±۱	۱۶/۶±۱/۵	۱۴/۶±۱/۵	۱۱/۶±۰/۵	۱۰±۱	-	-	-
سالمونلا تیفی موریوم	-	۱۴/۶±۱/۵	۱۲±۲/۶	-	-	-	-	-	-

اختلاف معنی داری بین گروه های آزمون و گروه کنترل وجود دارد به طوری که تیمار های حاصل موجب کاهش معنی دار رشد هر دو باکتری می شود. نیز مانند شرایط آزمایشگاهی حساسیت باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به تیمارها بیشتر از سالمونلا تیفی موریوم می باشد

نتایج بررسی اثر عصاره ها در مدل حیوانی

سوسپانسیون نانو ذرات نقره موثرترین عصاره در مدل حیوانی علیه هر دو باکتری استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم مورد مطالعه می باشد و در بین عصاره های گیاهی عصاره آبی پنیرک نسبت به عصاره اتانولی موثرتر می باشد..

جدول ۴- میانگین و انحراف از معیار اثر عصاره های آبی و اتانولی پنیرک و نانوذرات نقره بر روی تعداد باکتری های رشد یافته استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم در طحال موش های آلوده

سالمونلا تیفی موریوم	استافیلوکوکوس اورئوس	باکتری نوع عصاره
۶۰۰۰±۱۶۰ *	۳۰۰۰±۸۰*	آبی
۷۰۰۰±۲۴۰*	۲۰۰۰±۱۰۰*	اتانولی
۵۰۰±۱۰ *	۳۰۰±۱۰*	نانو ذرات نقره
(۴±۱)×۱۰ ^۸	(۳±۱)×۱۰ ^۷	کنترل (نرمال سالین)

بحث و نتیجه گیری

استافیلوکوکوس اورئوس، به دلیل قدرت بیماری زایی بالقوه و مقاومت روز افزون در برابر داروهای ضد میکروبی به یکی از مشکلات بهداشتی مهم در جهان تبدیل شده است. بنابراین جلوگیری از بروز عفونت های ناشی از این باکتری و ریشه

* نشان دهنده اختلاف معنی دار با گروه کنترل با $p < 0.01$

یابی کانون‌های انتشار آن در بیمارستان‌ها از مسائل ضروری است (۱۶). شیوع شدید پاراتیفوئید خصوصاً سالمونلا تیفی موریوم در سال ۱۹۷۸ در آمریکا و استرالیا سبب خسارات زیادی شد. صنعت مرغداری مهمترین و بزرگترین منبع سالمونلا هستند که می‌توانند آنرا از طریق غذا به انسان منتقل کنند پس کنترل آن بسیار مهم می‌باشد (۱۷).

با توجه به افزایش مقاومت باکتری‌ها به انواعی از آنتی‌بیوتیک‌ها، تلاش‌ها برای دست‌یابی به آگاهی‌های بیشتر از موارد استفاده موثر ترکیبات موجود در گیاهان و کاربردشان در درمان بیماری‌های مختلف صورت گرفته است. در این بررسی، عصاره‌های اتانولی و آبی گیاه دارویی پنیرک و نانو ذرات نقره بر روی دو باکتری مقاوم به آنتی‌بیوتیک استافیلوکوکوس اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم که جزء پاتوژن‌های مقاوم و از عوامل عفونت‌های بیمارستانی بوده و سیر مقاومت آن‌ها به انواعی از آنتی‌بیوتیک‌ها رو به افزایش است بررسی شده است (۱۸).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۳ توسط روسارنو و همکاران بر روی فعالیت ضد میکروبی گیاه پنیرک (*Malva lavatera*) انجام گرفت مشخص شد که عصاره اتانولی ۹۵٪ در صد این گیاه اثر ضد باکتریایی بر روی استافیلوکوکوس اورئوس، سودوموناس آئروژینوزا، باسیلوس سوبتی لیس و اشیریشیا کولی ندارد (۱۹). در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۴ توسط باسران دولگر و احمد گونیز در کشور ترکیه انجام گرفت از ۱۶ گیاه مورد بررسی از جمله پنیرک (*Malva sylvestris*)، اثر ضد میکروبی عصاره اتانولی بر روی برخی از باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی (استافیلوکوکوس اورئوس، سودوموناس آئروژینوزا باسیلوس سرئوس، کلبسیلا پنومونی و اشیریشیا کولی) مشخص نمود که عصاره مذکور دارای قدرت بازدارندگی از رشد باکتری را دارا می‌باشد (۲۰). شهیدی و

همکاران (۲۰۰۴) با بررسی اثر عصاره متانولی پنیرک (*Malva. Althaea officinali*) بر روی ۱۰ گونه از باکتری‌های گرم مثبت و منفی از جمله (استافیلوکوکوس اورئوس، سودوموناس آئروژینوزا، کلبسیلا پنومونی و اشیریشیا کولی) گزارش نمود که این عصاره اثر ضد میکروبی بر روی استافیلوکوکوس اورئوس، سودوموناس آئروژینوزا داشته و بر سایر باکتری‌ها اثر ندارد این نتیجه با نتایج یافته‌های ما مطابقت دارد از آن جایی که در پژوهش حاضر نیز میزان حساسیت برخی از باکتری‌ها به نسبت بیشتر بوده است (۲۱). شل و همکاران (۲۰۰۵) در کشور آفریقا از قسمت‌های برگ و ریشه گیاه پنیرک (*Malva parviflora*) عصاره‌های آبی، اتانول و سیکلوهگزان تهیه و اثر ضد میکروبی آن بر روی باکتری‌های باسیلوس سوبتی لیس، اشیریشیا کولی و استافیلوکوکوس اورئوس مطالعه کردند. در این مطالعه بیشترین اثر ضد باکتری به ترتیب قسمت ریشه و عصاره سیکلو هگزان، اتانول و آبی از آن جایی که در این مطالعه جمع‌آوری گیاه از مناطق مختلف صورت گرفته بود اثرات ضد میکروبی عصاره‌های هر کدام از مناطق متفاوت به دست آمد که نتیجه‌ای از تقابل بین ترکیبات مختلف، تاثیرات سمی و دارویی آن‌ها از طریق تقویت فیزیولوژی یا کاهش تاثیرات مضر می‌باشد. با آن که عصاره پنیرک (*Malva neglecta*) حاضر از مناطق متفاوت جغرافیایی جمع‌آوری شده بود ولی بر خلاف گزارشات شل اثرات ضد باکتریایی یکسانی نشان داد (۲۲، ۲۰).

اولین مطالعات علمی در مورد اثرات ضد میکروبی نانو ذرات نقره علیه میکروب‌های مختلف توسط Ghandour و همکارانش (۱۹۹۸) انجام گرفت. آن‌ها دریافتند که نانو ذرات نقره اثر ضد میکروبی بر روی باکتری‌هایی مثل اشیریشیا کلی دارند (۲۳)، و علت این فعالیت ضد میکروبی نانو ذرات نقره را احتمال می‌دهند وابسته به یون

های مثبت نقره باشد که به شدت رشد باکتری را از طریق سرکوب آنزیم های تنفسی و اجزای انتقال الکترون از طریق تداخل با مهار همانند سازی و رونویسی موجب می شود (۲۴). این کار در سال ۲۰۰۴ توسط Sondi و همکارانش در کرواسی و پس از آن توسط Feng و همکارانش در سال ۲۰۰۵ بر روی اشیریشیا کلی به عنوان یک باکتری گرم منفی تکرار نتایج کارهای قبلی تایید شد. در این مطالعه به بررسی اثر ضد میکروبی نانو ذرات نقره بر میکروارگانیسم های عفونت بیمارستانی و دارای مقاومت دارویی می باشند و مقایسه با اثر ضد میکروبی عصاره های پنیرک پرداخته شد. نتایج این تحقیق بیان گر این مطلب بوده که نانو ذرات نقره و عصاره های پنیرک دارای اثرات ضد میکروبی بر روی باکتری های مورد مطالعه با غلظت های مختلف در شرایط آزمایشگاهی و مدل حیوانی دارد (۲۵).

در سال ۲۰۰۹ Nilda vanesa و همکارانش توانستند باکتری استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی سیلین را با استفاده از نانو ذرات نقره مهار نمایند. آن ها ثابت کردند فلز نقره در حالت نانو بودن اثر ضد میکروبی می تواند داشته باشد. که این نتایج با مطالعه ما مطابقت دارد (۲۶). Aruna Jyothi Kora در سال ۲۰۱۱ خواص ضد باکتریایی نانو ذرات نقره بر روی باکتری مقاوم سودوموناس آئروژینوزا بررسی و نتایج ضد باکتریایی نانو ذرات نقره گزارش نمود، این نتایج با بررسی هایی که بر روی باکتری سودوموناس آئروژینوزا در شرایط آزمایشگاهی و مدل حیوانی انجام گرفته شد، مطابقت دارد (۲۷). روش انتشار چاهکی در آگار به منظور سنجش اثر ضد میکروبی وابسته به دوز ماده ضد میکروبی مورد استفاده قرار می گیرد. در مطالعه حاضر مشخص گردید که با افزایش غلظت نانو ذرات نقره، اثر ضد میکروبی آن افزایش می یابد که با نتایج حاصل از پژوهش کورا و همکارانش که در سال ۲۰۱۰ در هندوستان با نانو ذرات نقره بر روی باکتری

سودوموناس آئروژینوزا انجام شده است، کاملاً مطابقت دارد (۲۸). نتایج این پژوهش مشخص نمود که کمترین MIC غلظت نانو با اثر ضد باکتری غلظت ۶/۲ ppm برای استافیلوکوکوس اورئوس و بیشترین آن غلظت ۱۲/۵ ppm برای سالمونلا تیفی موریوم به دست آمد که با نتایج حاصل از مطالعه کیم و همکارانش در سال ۲۰۰۷ هم خوانی دارد. این محققان اثر نانو ذرات نقره را بر روی میکروب های مختلف نظیر مخمر، استافیلوکوکوس اورئوس و اشیریشیا کلی بررسی کردند و میزان MIC و MBC نانو ذرات نزدیک به نتایج مطالعه حاضر می باشد (۲۹).

در سال های اخیر تحقیقات مشابهی توسط Jun Sung Kim و همکارانش بر روی باکتری هایی مثل E. coli، استافیلوکوکوس اورئوس و حتی مخمرها انجام گردیده است که همگی اثر آنتی میکروبی نانو ذرات نقره را تایید کرده اند و بیان نمودند نانو ذرات نقره می تواند با اتصال به گروه های سولفید که منجر به دناتوراسیون پروتئین و کاهش باند های دی سولفیدی شود (۳۰)، علاوه بر این نانو ذرات نقره می تواند با گروه های دهنده الکترون حاوی گوگرد، اکسیژن و یا نیتروژن که به طور طبیعی وجود دارند متصل شوند و باعث اختلال در متابولیسم میکروارگانیسم مورد نظر شود. بنابراین نانو ذرات نقره نمی تواند به طور مستقیم به پروتئین های خاص یا ساختار هایی از سلول باکتریایی استافیلوکوکوس اورئوس وارد شود بلکه به یک طیف وسیعی از سلول های هدف شامل غشا سلولی وارد شود پس می توان گفت نانو ذرات نقره به غشای سلولی متصل و به داخل باکتری نفوذ کرده و یون های مثبت نقره را آزاد می کند و نهایتاً منجر به مرگ باکتری می گردد (۳۱، ۳۲).

Humberto و همکارانش در سال ۲۰۱۰ در مکزیک اثر مهاری نانو ذرات نقره را بر روی باکتری هایی که مقاومت های دارویی زیادی از

نفوذ نموده و با رها سازی یون ها خاصیت آنتی میکروبی خود را نشان می دهند (۳۳).

نتیجه گیری

در مجموع نتایج بررسی های شرایط آزمایشگاهی و مدل حیوانی نشان دادند که عصاره های استخراج شده از گیاه دارویی پنیرک دارای فعالیت ضد میکروبی علیه استاف اورئوس و سالمونلا تیفی موریوم می باشند و لذا می توانند در تولید داروهای گیاهی جدید با کمترین عوارض جانبی و به عنوان جایگزین آنتی بیوتیک های رایج علیه باکتری های فوق بکار برده شوند.

References

۱) ادیب فر، پ، ۱۳۷۱، میکروب شناسی پزشکی، چاپ سوم، انتشارات آبیژ، تهران، ص ص: ۴۸۴-۴۶۱.

2) Orrt, F.A., Land, M. (2006). Metecillin resistant *Staphylococcus aureus* prevalence: current susceptibility patterns in Trinidad. BMC Infect Dis, 6;83.

3) Peter Borriello, S., Murray, P..R., Funke, G.D. (2006), *Microbiology and Micl Infections in Topley & Wilson*, London U.K., pp:1399.

4 Seyyed Mansour Seyyednejad, Haniyeh Koochak, Esmaeil Darabpour, Hossein Motamedi. A survey on *Hibiscus rosa-sinensis*, *Alcea rosea* L. and *Malva neglecta* Wallr as antibacterial agents. Asian Pacific Journal of Tropical Medicine. Volume 3, Issue 5, May 2010, Pages 351-355.

5) Richardson, F. Richardson, R. and shepherd. (2006). weeds of the South East: An Identification Gahde for Australia. R.J. Richadson and F. Richadson Meredith Victoria.

6) Elechiguerra, j, Burt, J., Morones, JR. Interaction of silver nanoparticles with HIV-I, Jornal of Nanobiotechnology. 2005, 3:6 doi:10.1186/1477-3155-3-6.

خود نشان می دهند مثل باکتری های سودوموناس آئروژینوزا، اشیریشیا کلی مقاوم به آمپی سیلین، استرپتوکوکوس پایوژنز مقاوم به اریترومايسين را نشان دادند آن ها مشاهده کردند که نانوذرات نقره اثر باکتریوستاتیک قابل ملاحظه ای بر روی این باکتری ها دارند. Morones و همکارانش در سال ۲۰۰۵، اثرات آنتی باکتریال نانو ذرات نقره را علیه باکتری های گرم منفی *E. coli* و ویبریو کلرا، سودوموناس آئروژینوزا و سالمونلا تیفی را ثابت نمودند و اظهار داشتند که نانوذرات نقره به سطح غشای سلول باکتری متصل می شوند و پس از آن به درون باکتری

7) Wijnhoven, S.W.P., Peijnenburg, W.J.G.M., Herberts, C.A., Hagens, W.I., Oomen, A.G., Heugens, E.H.W., Roszek, B., Bisschops, J., Gosens, I., van de Meent, D., de Jong, W.H., van Zijverden, M., Sips, A.J.A.M., Geertsma, R.E. Nanosilver – a review of available data and knowledge gaps in human and environmental risk assessment, *Nanotoxicology*. 2009, 3(2)P: 109-138.

8) Sondi, B. S. Sondi, J. *Colloid Interface Sci*. 2004, P: 177 -275.

9) Chambers, H. F. 1997. Methicillin resistance in staphylococci: molecular and biochemical basis and clinical implications. *Clin Microbiol. Rev*. 10: 781-791.

10) Livermore, D. M. 2000. Antibiotic resistance in staphylococci. *Int. J. Anti microb. Agent* 16:3-10.

11) Sattari, M. Shahbazi, N. Najar Peeryeh, S. (2006). An assessment of antibacterial effect of alcoholic and aquatic extracts of Eucalyptus leaves on *Pseudomonas aeruginosa*. *J Med Sci*, 8(5); 19-23. (Full text in Persian)

12) Igbal, A. Beg, A.Z. (2001). Antimicrobial and phytochemical studies on 45 Indian medicinal plants against multi-drug resistant human pathogens. *J Ethnopharmacol*, 74(2); 113-123.

13) Mohsen Nezhad, F. Zeighami, H.

- Mota, A. Sattari, M. Yadegar, A. (2009) Antibacterial activity of Eucalyptus extracts on methicillin resistance *Staphylococcus aureus*. Res J Biol Sci, 4(8); 905-908.
- 14) Trujillano-Martin, I. García-Sanchez, E. Martinez, I.M. Fresnadillo, M.J. Garcia-Sanchez, J.E. García-Rodríguez, J.A. (1999) In vitro activities of five new antimicrobial agents against *Brucella melitensis*. Int J Antimicrob Agent, 12(2); 185-186.
- 15) Naeini, A. Khosravi, A. Tadpakhs, H. Ghazanfari, T. Yaraee, R. Shokri, H. (2010) Evaluation of the immunostimulatory activity of *Ziziphora tenuior* extracts. Comp Clin Pathol 9(5); 459-463.
- 16) Oort, F.A., Land, M. (2006). Methicillin resistant *Staphylococcus aureus* prevalence: current susceptibility patterns in Trinidad. BMC Infect Dis, 6;83.
- 17) White, P.L., Naugle, A.L., Jackson, C.R., Fedorka, P.J., Rose, B.E., Pritchard, K.M., et al. (2007). *Salmonella enteritidis* in meat, Poultry, and pasteurized egg products regulated by the U.S. Food Safety and Inspection Service, 1998 through 2003. J Food Protec, 70(3); 582-592.
- 18) Lawson, L.D. (1998). Phytomedicines of Europe: Their Chemistry and Biological activity, Am, Chemi. Soci. Washing. DC. Pub
- 19) Rosario Rojas, Beatriz Bustamante, Jose bauer, Irma Fernandez, Joaquina, Olga Lock. (2003). Antimicrobial activity of selected Peruvian medicinal plants, Journal of Ethnopharmacology, 88; 199-204.
- 20) Dulger, B. Gonuz. (2004). Antimicrobial Activity of Certain Plants Used in Turkish Traditional Medicine, Asian Journal of Plant Sciencat, 3(1); 104-107.
- 21) Shahidi Bonjar. (2004). Evaluation of antibacterial properties of some medicinal plants used in Iran, Journal of Ethnopharmacology, 94; 301-305.
- 22) Shale, T.L., Stirk, W.A., Staden, J. (2005). Variation in antibacterial and anti-inflammatory activity of different growth forms of *Malva parviflora* and evidence for synergism of the anti-inflammatory compounds, Journal of Ethnopharmacology, 96; 325-330.
- 23) Catalina, M.J., Eric, M.V. (2010). A review of the antibacterial effects of silver nanomaterials and potential implication for human health and the environment. J Nanopart Res, 12; 1531-1551.
- 24) Li, Y., Leung, P., Yao, L., Song, Q.W., Newton, E. (2006). Antimicrobial effect of surgical masks coated with nanoparticles. J Hosp Infect, 62; 58-63.
- 25) Ivan, S., Branka, S.S. (2004). Silver nanoparticles as antimicrobial agent: a case study on *E. coli* as a model for Gram-negative bacteria. Journal of Colloid and Interface Science, 275; 177-182.
- 26) Nilda Vanesa Ayala-Núñez, Humberto H. Lara Villegas, Liliana del Carmen Ixtapan Turrent and Cristina Rodríguez Padilla (2009). Silver Nanoparticles Toxicity and Bacterial Effect Against Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus*. Nanobiotechnol, 5; 2-9.
- 27) Aruna, J. K., Arunachalam, J. (2011). Assessment of Antibacterial Activity of Silver Nanoparticles on *Pseudomonas aeruginosa* and its Mechanism of Action World J Microbiol Biotechnol, P; 1209-1216.
- 28) Kora, A.J., and Arunachalam, J. (2010). Assessment of antibacterial activity of silver nanoparticles on *Pseudomonas aeruginosa* and its mechanism of action World J Microbiol Biotechnol, 4(8): 905-908.
- 29) Kim, J.S., Kuk, E., Nam, Y.K., Kim, J.H., Park, S.J., Lee, H.J. and et al. (2007). Antimicrobial effects of silver nanoparticles. Nanomedicine:

Nanotechnology, Biology, and Medicine, 3; 95–101.

30) McDonnell, G.E. (2007). Chemical Disinfection In and: Antisepsis, disinfection, and sterilization, 111–5.

31) Lok, C.N., Ho, C.M., Chen, R., He, Q.Y., Yu, W.Y., Sun, H., et al. (2006). Proteomic analysis of the mode of antibacterial action of Silver nanoparticles. J Proteome Res, 5; 916–24.

32) Sondi, I., Salopek-Sondi, B. (2004). Silver nanoparticles as

antimicrobial agent: a case study on *E. coli* as a model for Gram-negative bacteria. J Colloid Interface Sci, 275; 177–82.

33) Hmberto, H. L., Nilda, V. (2010). Ayala. Bactericidal Effect of Silver Nanoparticles against multidrug-resistant Bacteria. World J Microbiol Biotechnol, 26; 615–621.

Archive of SID